

בתי המשפט

000133/06 א		בית משפט השלום ראשון לציון	
000134/06 א			
10/04/2007		כבוד השופטת שלומית יעקובוביץ	
		בפני:	

בעניין: שלגי חיים

בת.א. התובע

133/06

בת.א. הנתבע

134/06

- נ ג ד -

רון עופר

בת.א. הנתבע

133/06

בת.א. התובע

134/06

פסק דין

1. עסקינן בתביעות כספיות הודיות לפיצוי בגין "לשון הרע", אשר עילתן בשיח קללות וגידופים בין נהגי מוניות בתחנת "בן גוריון" בראשון לציון.

2. על פי הנטען בכתב התביעה בתיק ת.ק. 3318/04 (הוסב לת.א. 134/06 - ראה החלטת כב' השופט רצ'בסקי מיום 13.12.05) גידף הנתבע, מר חיים שלגי, "עשרות פעמים בהזדמנויות שונות ובקשר בין המוניות לתחנה" את התובע, מר עופר רון, וקללו ברבים ("בן זונה", "יא מאנייק", "יא הומו" ועוד), דבר שגרם לו "להרגשה נוראית של

מבוכה מהולה בכעס, עצב וכאב", עד כדי עזיבתו את תחנת המוניות תוך "פגיעה כלכלית והפסד כספי גדול".

3. על פי הנטען בכתב התביעה בתיק ת.ק.1526/05 (הוסב לת.א. 133/06 – ראה החלטת כב' השופט רצ'בסקי מיום 13.12.05) הנתבע, מר עופר רון, הוא מי שגידף וקלל את התובע, מר חיים שלגי ("קללות כנגדי, כנגד אמי ז"ל, כנגד אשתי לה קרא זונה"), זאת מאחר והאחרון, ששימש כאחראי משמעת בתחנת המוניות, סרב להגיש תלונה ולשפוט נהג אחר (המכונה "ביסלי"), אשר נטל שלא כדיון נסיעה מעם הנתבע.

4. בעדותם הראשית, אשר הוגשה בתצהירים (ת/1, נ/2), שבו מר רון ומר שלגי על הנטען בתביעותיהם.

5. מר שלגי הכחיש בחקירתו הנגדית כי קלל וגידף את מר רון במערכת הקשר האלחוטי, אך עם זאת אישר כי אמר לו, בנוכחות אחרים, "זונה ובן זונה והומו", זאת לאחר שמר רון ניבל פיו וקרא לו ברבים "להכנס למשרד תתפשט ושידפוק אותך בתחת" (ראה עמ' 4 לפרוטוקול ישיבת יום 6.12.06).

גרסתו זו של מר שלגי נתמכה בעדותו של מר פיטר שולונקו (ע"ת 2) –

"בקשר לא היה את זה. אצלנו אם יקרה כזה דבר בקשר, מורידים אותך וגם את שלגי מיד

מהעבודה.

אני שמעתי שקיללת את אשתו של שלגי וזה לא היה נעים שאתה ילד שמקלל את האישה.

אתה ישבת לידי וקיללת"

(עמ' 6 לפרוטוקול ישיבת יום 6.12.06)

6. מר רון לא עומת בחקירתו הנגדית עם גרסתו של מר שלגי לפיה דברי הבלע שהטיח בו האחרון היו בתגובה לדבריו שלו.

גרסתו של מר רון אוששה בעדותו של מר שרון אלעד (ע"ה 3 - נ/4).
בעדותו של עז זה בחקירה נגדית היה, יותר מכל, כדי לשפוך אור על ההתנהלות בתחנת המוניות ולהבהיר כי מאז אותה נסיעה שיועדה למר רון ו"נחטפה" על ידי אחר "התחיל כל הבלגאן, התחילו קללות... התנגשויות על דברים קטנים, מדברים הכי קטנים התחיל פיצוץ..." (ראה עמ' 8 לפרוטוקול ישיבת יום 6.12.06)

7. לא למותר להתייחס להתנהלותו של מר רון, אשר מצא להעלות על הכתב את דבריו של מר שלגי כלפיו ולהציגם על לוח המודעות בתחנת המוניות, התנהלות תמוהה, בלשון המעטה, זאת באשר יש בה כשלעצמה משום "פרסום" נוסף בתפוצה גדולה עוד יותר של אותם דברים, אשר על פי הנטען, גרמו למר רון משום ביזוי והשפלה.

8. לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות שבאו בפני, באתי לכלל מסקנה כי אגב אותו אירוע של "חטיפת" הנסיעה שיועדה למר רון והחלטתו של מר שלגי שלא לנקוט כנגד "החוטף" בצעדי משמעת, התלהטו הרוחות בין השניים ובלהט היצרים נקטו האחד כלפי רעהו, בלשון רחוב זולה ומבישה ממין זו שהפכה, עם כל צער שבדבר, לחלק משפת השיח היום יומי.

9. דומה עלי כי חילופי העלבונות בין מר שלגי ומר רון היו בעידנא דריתחא, בסיטואציה בה איש מהנוכחים לא ייחס להם את כינויי הגנאי כפשוטם ואף לא היה בהם כדי להופכם למטרה ללעג ולבוז, מה גם שעל פי התרשמותי שלי לא היתה הלשון הזולה בה השתמשו השניים, זרה לזירת ההתרחשות, תחנת המוניות, ולנוכחים בה.

מששוכנעתי, איפוא, כי מן הפן האובייקטיבי (להבדיל מן הפן הסובייקטיבי שבו אין די - ראה לענין זה: ע"א 723/74 עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ, פ"ד לא (2) 81) "סביבת ההתייחסות" של הצדדים לא יכולה היתה אלא להבין כי המדובר בהתפרצות

גסה ומכוערת, בניבול פה ולא יותר מכך (ראה: א. שנהר, "דיני לשון הרע" (הוצאת נבו, 1997, עמ' 132), הרי שאינני מוצאת לראות בדברים משום "לשון הרע" במובן הוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 ודין התביעות אחד הוא - להידחות.

10. לפיכך, מורה אני על דחיית התביעות.

כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים בדואר רשום + אישורי מסירה.

ניתן היום יח' ניסן תשל"ז (6.4.07), בלשכתי

שלומית יעקובוביץ 133/06-54678313

שלומית יעקובוביץ,

שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה